

Našich 9 těl a Já

Alex Burkart

„Nikdy nezapomenu na své vnitřní zjevení, s nímž jsem se dosud nikomu nesvěřil, vím kde jsem stál při zrodu svého sebevědomí, dodnes si pamatuji místo i čas. Jednoho dopoledne jsem, jako velmi malé dítě, stál pod domovními dveřmi a díval jsem se vlevo na poskládané dřevo, když náhle, jako blesk z nebe, přede mne sjel paprsek niterné tváře, já jsem Já, a zářící zůstal stát: v tu chvíli jsem poprvé a navěky uviděl své Já.“

Jan Pavel, *Wahrheit aus Jean Pauls Leben*, 1828

Éterické tělo Steiner přesněji označuje jako *živé tělo a tělo obrazu života*, protože je nositelem našich životních sil. (Steiner sám ostatně poznamenává, že pojem *éterické tělo* není zvoleno šťastně). Toto *živé tělo* má v sobě jakousi „kopii“ fyzického těla, které se jím řídí a neustále se obnovuje; je jedním z několika jemných „obalů“ naší lidské bytosti.

Tradiční čínská medicína (TCM) zná tuto sílu a zná i toto tělo, které označuje jako *čchi* (nebo *ki*) a *těla-chi*. I medicína ájurvédy staví na tomto principu a v sanskrtu je označuje jako *prána* a *tělo-prána*. Jiné západní výrazy jsou *orgon* (říše) nebo *od*. Staří Indové mluvili, stejně jako Steiner, o „obalech“, v sanskrtu označované jako *koshas*, které jsou kolem naší vnitřní duše. Nám všem dobře známé „tělo“, „fyzické tělo“, jak jej přesně označuje Steiner, tvoří nejvrchnější obal. Pod ním je tělo-prána, či obal-prána, v sanskrtu *pránamá-jakoša*, iluzorní maya-obal (výraz maya znamená v sanskrtu „iluze“). Z pohledu Indů iluzorní proto, že *pránamájakoša* je právě rovněž pouhý obal a nikoli naše skutečná bytost.

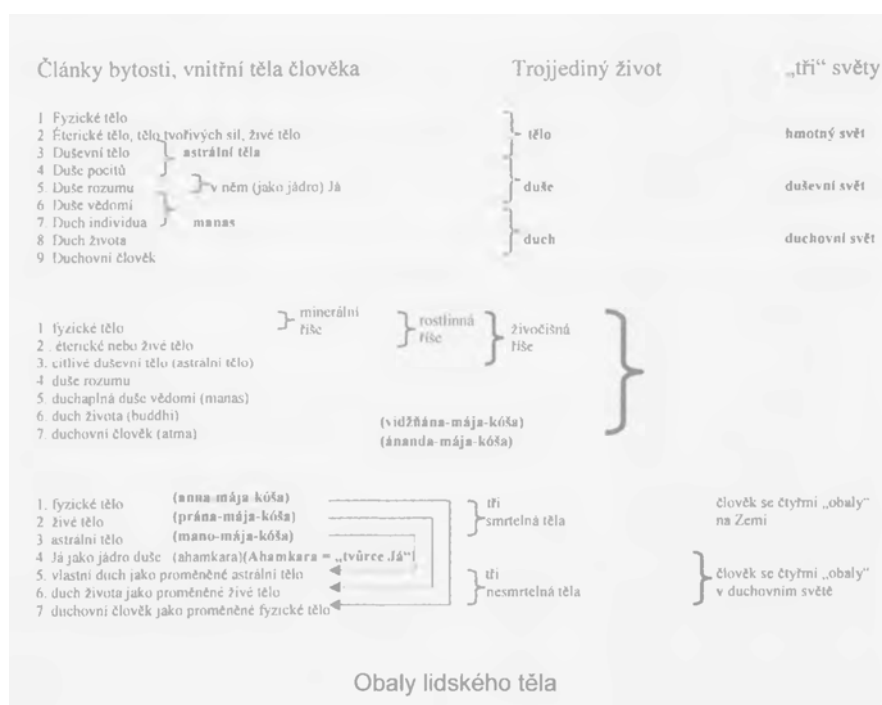
Ještě před několika lety bylo v materialisticky pojímaných přírodních vědách fyzické tělo známé jako jediné reálně existující tělo. Dnes je tomu již jinak. V esoterice se dnes naprosto samozřejmě mluví o „energetickém“ nebo „vitálním těle“ a nadto o „emocionálním těle“, o „mentálním těle“ a o „kausálním těle“.

Rudolf Steiner popisuje tato *vnitřní těla*, nebo lépe řečeno *články bytosti*, mnohem přesněji a exaktněji, než kdokoli před ním. Je zřejmý rozdíl mezi různými přírodními říšemi, které známe jako „zvířata“, „rostliny“ a „kameny“. Máme-li tedy poprvé jasně (duchovně) formulovanou, přesnou vědeckou definici „života“, který je pro biologie dodnes tajemstvím, musí existovat i *živé tělo*.

Na obrázku je znázorněno zařazení pojmů starých indických věstců užívaných v sanskrtu a přehledné rozdělení do tří reálných - zcela reálných! - světů: tělesně-hmotného, duševního a duchovního. Pozoruhodné je, že éterické tělo, nositel našich biologických životních funkcí, růstu, rozmnožování a látkové výměny (což postrádáme u kamenů) náleží rovněž do tělesného světa, stejně jako tělo pocitů. Rudolf Steiner označuje pouze tyto „obaly“ jako „tělo“.

Ve fyzice, zejména v přenosu informací, je dnes běžné, že každá informace má nějaký „nosič“. Zvuk potřebuje vzduch, rádiové vlny elektromagnetická pole, stejně tak světlo a teplo. Existují základní fyzikální síly a jejich nosiče, odpovídající fyzická „pole“, například pole elektrické, magnetické atd. Zeptáme-li se však „normálního“ vědce na nosiče našich životních sil, nebo myšlenek pocitů, dočkáme se jen mlčení. Naproti tomu DUCHOVNÍ VĚDA odpovědi poskytuje: Nosičem životních sil je *éterické tělo*, nosičem pocitů je *emocionální*, či *astrální tělo*, nosičem myšlenek je *mentální tělo* (ve vyobrazení hlavně duše rozumu). Tento přehled otevírá vědcům, psychologům, lékařům či fyzikům, ale například i terapeutům různých oborů, úplně nové dimenze, protože jasně a přehledně ukazuje lidské bytí. Současně musí obstát i před jakýmkoli vědeckými zkouškami, což bylo již mnohokrát prokázáno, protože novými metodami, například tzv. kirlianskou fotografií, se již vícekrát podařilo zobrazit éterické tělo.

Ostatně, hovoříme-li o „auře“, tento výraz se v DUCHOVNÍ VĚDĚ nevztahuje na *živá těla* - což je častý omyl — nýbrž na *astrální tělo*. Živé tělo představuje pro laika přirozeně nejprve „duchovní obal“, „auru“, avšak musíme je pečlivě a důsledně rozlišovat, což se pohříchu, v oboru esotericko-terapeutickém činí často nedostatečně. Bohužel jsou i mnozí pacienti, kteří v důsledku vlastních tělesných a/nebo duševních akutních stavů (již) často nejsou schopni kriticky se podívat na metody a nabídky nejrůznějších přitažlivě zněj-

jících terapií, jež nezřídka tyto poznatky vůbec nereflektují. Proto kladu na srdce všem „normálním smrtelníkům“, že je v jejich vlastním zájmu důkladně se seznámit se základy DUCHOVNI VĚDY, aby se jim, jako pacientům, nevymkla kontrola vlastní situace z ruky.

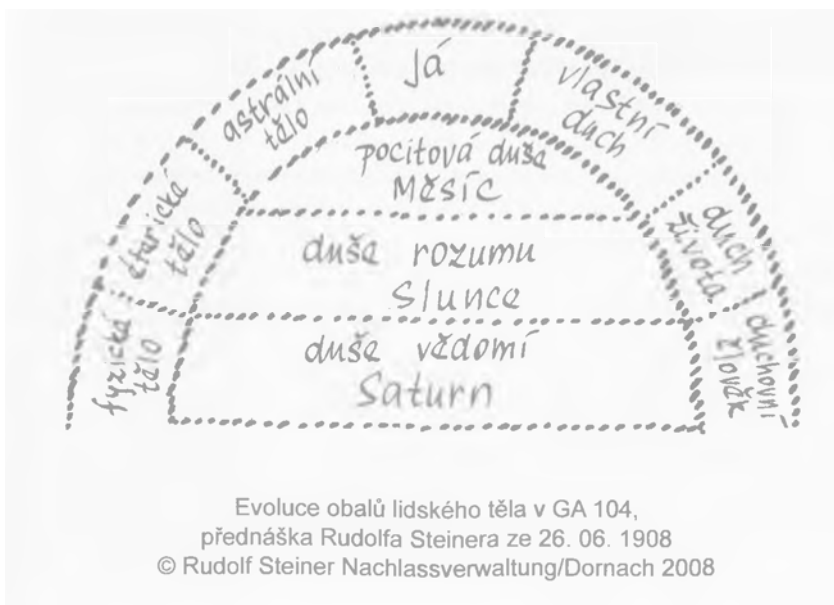
Musíme si uvědomit ještě jednu důležitou souvislost: Velké evoluční cykly, mezi nimi i cyklus „Saturn“, „Slunce“, „Měsíc“ jsem již vysvětlil. Z následujícího grafického znázornění je zřejmé, že probíhá rovněž *evoluce členů*, jinými slovy „evoluce obalů“ lidského těla. Z **fyzického těla** vzejde nakonec naše nesmrtelné fyzické tělo, duchovní fyzické tělo, *duchovní člověk* neboli **atma**. **Duše vědomí**, jakési duševní fyzické tělo, tvoří vývojový mezičlánek. Éterické tělo se vyvíjí přes **duši rozumu** k vyššímu duchovnímu tělu éterickému, nazývanému **životní duch** nebo **buddhi** a **pocitové tělo** se vyvíjí přes **pocitovou duši** k **samotnému duchu**, jehož označujeme jako **mañas**.

Výše uvedený obrázek neukazuje nic menšího, než kosmický plán vývoje lidského pokolení, vedoucího ke stále vyšším schopnostem. Tento vývoj se táhne ostatně přes eony a my dnes stojíme asi uprostřed celého dlouhodobého procesu. Tento přehled je jedním ze základů celé DUCHOVNI VĚDY, náleží k jakési „základní výbavě“.

Ve spojení s našimi sedmi obaly se dá snadno vysvětlit i jeden z nezáhadnějších jevů našeho života. Spánek. V jednom článku o záhadách spánku, uveřejněném pod názvem „Eintauchen in eine geheimnisvolle Welt“ v novinách Süddeutsche Zeitung dne 27. 10. 2007 se můžeme dočíst:

„Spánek je přece jenom poněkud záhadný. Věda dodnes neví, proč člověk třetinu života prospí.“

Ohromilo mně to, neřku-li „uzemnilo“! Pro mne překvapivé tvrzení, uveřejněné ještě k tomu v novinách, které jsou dobrým reprezentantem naší společnosti a ducha doby ... Veřejnost ještě stále klade rovnítko mezi „vědy“ a „přírodní vědy“. Přírodní vědy samozřejmě nevědí nic o záhadách spánku, ani nemůžou, protože předmětem jejich zájmu je výlučně *hmota*.

Spánek je však „nehmotná záležitost“, záležitost *ducha a duše*. Co se s nimi v této nevysvětlitelné fázi děje? Vezmeme-li si na pomoc DUCHOVNI VĚDU, podaří se nám tuto (domnělou) záhadu vyřešit. Ve spánku se oddělí naše Já společně s astrálním tělem od obou dalších těl, fyzického a éterického. Vznikne tak nové bezvědomí, neboť naše současné smysly závisejí na vazbě na fyzické tělo. Ponoříme se tak skutečně do „tajemné sféry“, do duchovního světa, o němž neustále mluvíme. Tam se spojíme s duchovními hierarchiemi, společně s nimi zásobíme obě těla čerstvými životními silami a proto můžeme příští ráno opět „vstát z mrtvých“. Podle toho je tedy spánek skutečně „malá smrt“, protože se skutečně něco podobného odehraje — ovšem s jedním zásadním rozdílem, že ve smrti se éterické tělo oddělí i od těla fyzického, které v důsledku toho skutečně „zemře“. Dokud je živé tělo spojené s tělem fyzickým, proudí jím živorní síly a drží jej pohromadě. Jestliže se toto spojení přeruší, začne se tvar těla okamžitě rozkládat, protože patří do stavebního projektu éterického živého těla. Někteří lékaři, například Deepak Chopra toto tělo označují v moderní dikci rovněž jako *tělo kvantově mechanické*.

V dílech Rudolfa Steinera se setkáváme s ohromným množstvím nekonečně cenných poznatků a popisů spánku, snu a života po tělesné smrti - proto vám z celého srdce radím, abyste se s nimi blíže seznámili.